

DE CORINTHIAN

Geïllustreerde Uitgave voor Amateursport

Uitgever: A. J. G. STRENGHOLT

Redacteur: J. A. BRONGERS

MEDEWERKERS: LT. B. J. MOMMA, JHR. DR. C. DE MAREES VAN SWINDEREN, A. WILDSCHUT, WM. MULDER, MEVR. R. DE BERGH-MARGGRAFF, P. J. LINDNER, M. BOOMSMA, H. M. LUGARD E.A.

REDACTIE- EN ADMINISTRATIE-ADRES: HEERENGRACHT 390, AMSTERDAM C. TELEFOON 36886 EN 33421.

OFFICIEEL ORGAAN VAN: HET NEDERLANDSCH GOLFCOMITÉ, DE HAAGSCHE-, NOORDWIJKSCH-, ROSEN-DAELSCHE-, HILVERSUMSCHE-, TWENTSCHE-, EINDHOVENSCHE GOLFCUB, DE GOLFCUB VOORNE, ENG-HUIZEN, DOMBURG, „TOXANDRIA“, „DE DOMMEL“, KENNEMER- EN HATTEMSCH GOLF- EN COUNTRY CLUB, UTRECHTSCH GOLFCLUB „DE PAN“ EN DEN NEDERLANDSCHEN STUDENTEN VOETBALBOND.

GOLFWEDSTRIJDEN OVER GROOTEN AFSTAND

Hoe 2 Canadeezen in 1929 een partijtje golf speelden over een afstand van 80 km. en hoe men in België en Frankrijk reeds in de 14e eeuw een op golf gelijkend spel beoefende over een afstand van ca. 20 km.

Voor enkele jaren werd er door twee professionals van de Golfclub te Winnipeg een zonderlingen wedstrijd gehouden, waarvan het wel de moeite waard is eenige bijzonderheden te vertellen. De lengte van het parcours, echt cross-country terrein, bedroeg 80 km. De winnaar, Joe Land, slaagde er in de baan in 753 slagen af te leggen; hij had daarvoor ruim 29 uur noodig en raakte tijdens dezen wedstrijd 13 ballen kwijt. Zijn tegenstander, Hughie Fletcher, kwam met 802 slagen aan het eindpunt.

Eenige aardige incidenten vroolijkten de vertooning op. Zoo kwam Land's bal onder een koe terecht en er was heel wat kracht en geduld voor noodig om het zware koebeest opzij te krijgen. Wat verder, verwekte Fletcher een paniek onder de bewoners van een boerderijtje, door boven op het dak te klimmen. Zijn bal was n.l. juist naast den schoorsteen beland. Vervolgens geraakte zijn bal in een rijdenden wagen met graan, die op weg was naar de markt. Dat was een moeilijke kwestie! Moest hij den bal van den wagen af spelen of hem eruit halen en een strafslag accepteren? De scheidsrechter bepaalde, dat het hier een beweeglijke hazard betrof, en de bal werd uit de kar gehaald, zonder dat Fletcher een strafslag kreeg.

Na een prachtig brassy-schot kwam de bal van Land tegen een boom aan en werd 200 M. teruggekaatst. Fletcher's bal raakte een keer den staart van een kip, zoodat de veeren in het rond vlogen en het beest hevig kakelend wegfladderde. Het moeilijkste gedeelte was wel de tocht over de pas geploegde akkers, waar de bal bijna niet terug te vinden was. Een bal van Land kwam terecht op een kaarsrechten cementweg waarop hij ca. 450 Meter voortrolde.

De match begon op Donderdagmorgen en eindigde Vrijdagsnachts.

— o —

Het bovenstaande brengt ons een spel in herinnering dat eenigszins op golf lijkt en waarbij ook groote afstanden werden afgelegd. Wij denken hier aan het eeuwenoude spel „chole“, dat in

België en Frankrijk een zekere renommé geniet en daar al in de vroege middeleeuwen bekend was. Men trok dan soms wel 20 km. en meer door bosch en veld, over weiden en slooten.

Bij „chole“ bedienden de spelers zich van clubs die, evenals de bij het golfspel gebezigde nublick en iron, ijzeren koppen hadden. De bal was eivormig en gemaakt van beukenhout.

De spelers waren verdeeld in twee partijen, welke beide met denzelfden bal speelden. Alvorens aan te vangen, werd het punt vastgesteld, waar de bal naar toe gespeeld moest worden, b.v. een groote steen, een pilaar van een kerk in een bepaald dorp, of iets dergelijks. En dan begon het z.g. „bieden“. Elke partij moest namelijk opgeven in hoeveel slagen zij het eindpunt meende te kunnen bereiken en de partij die het laagste bod deed, mocht afslaan, terwijl het de taak van de andere partij was om te beletten, dat de eerste het doel in het

aangekondigde aantal slagen zou bereiken.

Het verdere verloop van het spel was dan als volgt: Van de partij die mag beginnen, slaat beurtelings iemand den bal. Wanneer drie spelers dezer partij geslagen hebben, slaat iemand van de tegenpartij den bal terug („déchole“), waarna de eerste partij weer drie keer mag slaan, hetgeen weer gevolgd wordt door één terugslag („décholade“) van de tegenstanders. Elk der spelers van de tegenpartij mag dus één slag doen tegen drie slagen door de beginnende partij. De „décholeurs“ trachten den bal zooveel mogelijk naar plaatsen te slaan, vanwaar hij moeilijk door de andere partij verder geslagen kan worden, b.v. in een zandkuil of iets dergelijks. Indien de bal ergens terecht komt, waar de spelers hem niet bereiken kunnen (b.v. in een sloot of rivier), wordt onderling overeengekomen waar een nieuwe bal neergelegd zal worden.

SECRETARIS VAN EEN ZEER ONBELANGRIJK GOLFCUBJE: „EN WAT IS UW INDRUK VAN ONZE COURSE?“

BEZOEKER: „WERKELIJK VERBAZINGWEKKEND! TUSSEN TWEE HAAKJES, WAT IS HIER DE „LOCAL RULE“ VOOR EEN ZOEKGERAAKTEN BAL OP DE GREEN!“ „The Humorist.“

GOLFTIPS

Het zijn de goede putters, die de wedstrijden winnen en niet de „keien" in het harde slaan. Dit wordt elke keer weer bewaarheid. Cyril Tolley, kampioen van Groot-Britannië in 1930, groot van gestalte en bekend om zijn goede karakter, is onverslaanbaar wanneer hij zich weet te beheerschen, maar als hij zich laat gaan, brengt zijn veel te snelle en heftige swing hem dikwijls in de rough. Hetzelfde is het geval met den Amerikaan Morrison, die een uitstekende partij golf speelt, wanneer hij zich niet haast en het niet in lange afstanden zoekt.

Ook Bobby Jones kan wel ver slaan, maar hij is verstandig en matigt zijn swing. Hij maakt altijd den indruk onder zijn kracht te spelen.

George von Elm, een snelle speler, heeft door zijn snelheid zijn spel minder doeltreffend zien worden. Wanneer hij langzaam speelt, kan hij wel tegen Bobby Jones op, maar wanneer hij zich door zijn enthousiasme laat meeslepen, behoort hij weliswaar nog tot de tien beste spelers van de Vereenigde Staten, doch weet hij zich niet aan de spits te stellen, hetgeen hij wel zou kunnen indien hij zijn swing wat langzamer uitvoerde.

Bijna al de betere spelers van internationale klasse hebben een langzame swing, amateurs zoowel als professionals. Ongelukkigwijze worden vele spelers door het publiek beïnvloed (dit geldt natuurlijk hoofdzakelijk voor Amerika, waar het publiek bij de belangrijke wedstrijden minstens even talrijk is als bij onze voetbalmatches) om „gallery play" te vertoonen en zij bederven door hun „formidabele" — en daardoor geapprecieerde — swing hun spel.

CONCENTRATIE

EEN BELANGRIJK WOORD BIJ GOLF

Benigen tijd geleden heb ik een lezing bijgewoond over „De weg naar het succes", gehouden door een terzake kundig persoon, die beweerde, dat menschen die zich niet kunnen concentreeren, nooit zullen slagen. Indien U iets wilt bereiken, zoo sprak hij, concentreert U dan geheel op het door U voor oogen gestelde doel; laat U niet afleiden, denkt slechts aan dat eene, en ik verzeker U, mijne toehoorders, u zult slagen. Hetgeen niet naliet diepen indruk op mij te maken.

Een van mijn vrienden, die deze lezing ook bijwoonde, verkoopt sindsdien loten van de Irish Free State Hospitals' Sweepstake. Hij heeft zich zeker geconcentreerd op „rijkworden" hoewel hij beweert dat hij het vanwege het goede doel doet. Ik kocht ook een lot van hem en kreeg een schitterend idee. Ik zou me nu de komende weken uitsluitend concentreeren op het idee, dat ik het winnende paard zou trekken en dat ik die slordige £ 30.000 zou opstrijken. Het werd me een obsessie, ik dacht nergens anders meer aan, 's nachts droomde ik ervan; het geld had ik al een bestemming gegeven, ik zou een wereldreis gaan maken en in alle landen met de „grootte" golfers een ronde spelen. Maar helaas, het heeft niet mogen zijn. Ik kreeg niet eens een troostprijs. Mijn vriend, die het indertijd roerend met den spreker van de lezing eens was, vroeg ik om een verklaring van dit geval. „Uitzonderingen bevestigen den regel," luidde zij nantwoord. „Bovendien", zoo vervolgde hij,

„moet je je nooit concentreeren op een prijs, want dat doen je vrienden en schuldeischers wel, als je de buit eenmaal binnen hebt."....

In elk geval staat wel vast, dat concentratie bij het golfspel een zeer belangrijke rol speelt. Neem bijvoorbeeld maar de golf-beroemdheid Bobby Jones. Is dat een wondermens? Nee, hij is een gewoon mensch, net als U en ik. Nu ja, het is ontegenzeggelijk waar, dat hij een buitengewoon goed speler met de „brassy" is, dat hij zeer goed met een „driver" om kan gaan, dat hij bijzonder handig de „hazards" weet te vermijden, en zoo voort....

Maar zoo zijn er toch meer, die minstens even bekwaam zijn met bal en club, en die desondanks nog nooit een kampioenschap wisten te behalen! Het geheim van Bobby's succes ligt hierin: in den loop van zijn golfcarrière is hij er in geslaagd zijn temperament te temmen. Hij laat zich niet meeslepen, hij heeft zichzelf onder controle! Hij concentreert zijn geheele aandacht op den slag, dien hij gaat uitvoeren en op zoo'n oogenblik bestaat er voor hem niets anders; geen publiek, geen tegenstander, niets dan die slag is het, waarmede zijn geest zich bezig houdt. Hij loopt op de fairway, onderhoudt zich met zijn vrienden, zelfs wel met vreemden, maar zijn gedachten zijn bezig met den bal daar voor hem en de wijze, waarop hij hem zal slaan. En dit is het, waarmede Bobby alle kampioenschappen won!

EEN OVERZICHT VAN EEN GEDEELTE VAN DE BANEN VAN DE GOLFCLUB „TOXANDRIA", MOOI GELEGEN IN DE OMGEVING VAN BREDa, WAARBIJ WE DIVERSE LEDEN IN ACTIE ZIEN.